

niedziela

głos z Torunia

NR 13 (1006) • J • ROK LVII • 30 III 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

W rocznicę święceń i prymicji bł. Stefana Frelichowskiego – obchody w Toruniu i Chełmży

U Matki Bolesnej w Boleszynie – sanktuarium diecezji toruńskiej

DRUGIE IMIĘ MIŁOŚCI

Widok ludzi żebrzących przy kościołach, w marketach czy na ulicach sprawia, że czuję się niezręcznie, a z drugiej strony przypomina, iż jako chrześcijanka mam praktykować miłosierdzie względem bliźniego w potrzebie. Takich obrazów ludzi chorych, głodnych, spragnionych, bezrobotnych, samotnych, cierpiących na różne sposoby widzę dużo, za dużo. Ponadto znam ludzi, dla których zebranie stało się łatwym sposobem na życie, i tych, którzy wydają pieniądze, np. na alkohol, czy proszą o pieniądze na bilet, choć nigdzie się nie wybierają. A przecież niewiele posiadam. Nie zaradzę całej biedzie świata. Staję więc na rozdrożu. Szukam drogowskazu. Wpatruję się w Jezusa Miłosiernego. Uczę się od Niego miłości. Uczę się, jak pochylić się nad sobą, jak pochylić się nad bliźnim, by najpierw zobaczyć człowieka, a potem jego potrzeby, biedy, aby pomoc nie była na odczepnego, a dobry uczynek nie służył uspokojeniu siebie. Uczę się dzielenia się z drugim bogactwem swego serca.

Wśród wielu osób proszących o wsparcie pamiętam jeden obrazek. Bezdomny prosił o pieniądze. Jedni byli bardziej hojni, inni mniej, niektórzy nie ofiarowali nic. Jego słowa: – Bywało też tak, że przechodzili obok mnie bez słowa, tak jakby mnie nie było albo jakbym był przedmiotem, do tego mało ważnym, bezużytecznym – otworzyły mi oczy na aspekt, który był trochę ukryty. Jego opowieść stawia do pionu. A mówił on, że we wszystkich przypadkach tym, co mu najbardziej dokuczało, było spojrzenie, to, że nie widzie-

li w nim człowieka. A prawdziwą rzadkością była sytuacja, gdy ktoś choć jedno „ludzkie” zdanie do niego wypowiedział.

Od jakiegoś czasu zbieram makulaturę, dołączyłam bowiem do akcji „Makulatura na misję – budujemy studnie w Sudanie Południowym”. Czy to można nazwać jałmużną? Nie wiem, ale wiem, że podałam Sudańczykom szklankę wody. W ten prosty sposób, z serca chcę im pomóc. Moje „zbieractwo” i wielu innych osób pozwoliło już wywieźć studnię w Sudanie Południowym, w wiosce, w której nie było studni. W porze suchej mieszkańcy kopali dołki i szukali wody, gdy udało się, pili z nich wodę, oczywiście skażoną, przenosząc choroby, takie jak m.in. tyfus czy w najlepszym razie biegunka. Teraz czerpią wodę ze studni, wodę czystą, zdrową. Nie boją się, że pijąc, mogą zachorować. Mówią, że studnia jest dla nich prezentem od Boga i dla ofiarodawców śpiewają piosenki dziękczynne.

Jałmużna. Czyn dosięgający głębi serca. Dar z siebie. Istotą jałmużny jest miłość Boga. Ona przemienia serce człowieka, które przyłgnęło do Pana, i otwiera na potrzeby bliźnich. Nie likwiduje biedy na świecie, ale sprawia, że świat staje się lepszy, bo ludzie stają się solidarni, bezinteresowni i współczujący. Czy mam taką wrażliwość i odwagę, by patrzeć na braci tak, by widzieć ich jak dobry Samarytanin? A z tym jest związana obietnica Jezusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 41). Dlatego pytanie na dziś jest takie: Czy to zdanie daje mi nadzieję na szczęśliwą przyszłość, teraz i na wieki?

Beata Pieczykura

BOŻENA SZTAJNER/NIEDZIELA

Jałmużna... W dzieciństwie kojarzyła mi się z kilkoma złotymi dla żebraka. Dziś ów filar Wielkiego Postu jest dla mnie najtrudniejszy. Ten zewnętrzny znak prowadzi mnie do zrozumienia istoty miłości miłosiernej, zapomnienia o sobie i poznania drugiego imienia miłości, którym – jak mówił bł. Jan Paweł II – jest miłosierdzie

Ty jesteś Mesjasz

Toruń

Od 5 do 7 marca uczniowie Zespołu Szkół Gastronomiczno-Hotelarskich w Toruniu uczestniczyli w rekolekcjach wielkopostnych pod hasłem: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. W pierwszym dniu, w Środę Popielcową, zaproszona do szkoły Janina Mironczuk – założycielka i wieloletnia dyrektorka toruńskiego Hospicjum „Światło” ukazała wartość

życia i zdrowia, wskazała na potrzebę bycia wrażliwym i niesienia pomocy ludziom. Następnie uczestnicy rekolekcji udali się na Mszę św. do kościoła parafialnego pw. Matki Bożej Królowej Polski. W drugim dniu gościliśmy studentów z Duszpasterstwa Akademickiego Ojców Jezuitów; zespół „Shir” (hebr. „pieśń”) pod kierunkiem Agnieszki Gawrych wystąpił z koncertem piosenki religijnej.

Gdy umilkły brawa, obejrzelśmy film pt. „Most Nadziei” opatrzony komentarzem Piotra Biegalskiego. Następnie w kościele odbyło się nabożeństwo pokutne i skorzystaliśmy z sakramentu pojednania. W ostatnim dniu spotkaliśmy się w szkole z Radosławem Kołatkim z Opus Dei. Dni wielkopostnej refleksji, modlitwy zakończyliśmy w kościele udziałem w Drodze Krzyżowej. Katecheci: Ewa Syrkowska (przewodnicząca zespołu przedmiotowego nauczycieli religii w ZSGH w Toruniu), Piotr Biegalski, Jan Piechocki, Przemysław Przybylski, Tomasz Skowroński i ks. Bartłomiej Sławiński, którzy wspólnie z młodzieżą przygotowali rekolekcje, pragną podziękować za pomoc i życzliwość proboszczowi ks. prał. Kazimierzowi Piastowskiemu, dyrektorowi Zespołu Szkół Romanowi Wojdzie i wychowawcom towarzyszącym uczniom w nabożeństwach i spotkaniach. Ponadto słowa wdzięczności kierujemy do Dariusza Piątkiewicza oraz Ireneusza Szulca za przygotowanie sprzętowe rekolekcji. Dzięki ludziom dobrej woli mogliśmy owocnie przeżyć czas dany przez Boga na osobiste nawrócenie.

Ewa Syrkowska

ARCHIWUM PARAFII

Nowi ministranci

Białuty

16 marca w kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Białutach podczas Mszy św., której przewodniczył proboszcz ks. Grzegorz Malinowski, 4 kandydatów zostało włączonych do grona ministrantów. Jakub Kołakowski, Bartosz Kołakowski, Michał Wysocki i Kamil Mejder złożyli uroczyste ślubowanie wierności i służby Jezusowi. Odtąd będą mogli nosić świętą księgę i krzyż, a także dawać znaki dzwonkami, podawać dary ofiarne, nosić kadzidło i światło. Na znak dopuszczenia do służby liturgicznej proboszcz nałożył chłopcom kołnierze ministranckie.

Gratulujemy nowym ministrantom oraz życzymy wytrwałości i radości w służeniu przy ołtarzu.

Magdalena Podlaska

PIOTR BIEGALSKI

Występ zespołu „Shir”

Obchody rocznicy

Grudziądz

W historii parafii pw. Ducha Świętego i św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu złotymi zgłoskami zapisały się dni od 19 do 21 lutego 2010 r., kiedy to grudziądzanie zgromadzili się wokół krzyża, który bł. Jan Paweł II adorował w Wielki Piątek 2005 r. We wspólnocie obu parafii w piątek po Środzie Popielcowej przeżywana jest rocznica tych wydarzeń. W piątek 7 marca w bazylice pw. św. Mikołaja Biskupa sprawowano Mszę św., której przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki w otoczeniu proboszcza ks. kan. Dariusza Kunickiego, ks. Andrzeja Kusińskiego, proboszcza parafii pw. Ducha Świętego oraz wikariuszy bazyliki ks. Michała Palucha i ks. Mariusza Zawackiego.

Homilię wygłosił ks. Andrzej Kusiński, który m.in. powiedział: „Wszystko ma swój

czas. Czas poświęcenia, czas postu, który właśnie rozpoczęliśmy. Ten czas ma otworzyć nasze ludzkie serca na Boga samego i każdego człowieka. Mamy zweryfikować nasze postępowanie. W perspektywie krzyża pragniemy zweryfikować naszą codzienność. Pragniemy wpatrywać się w krzyż Jezusa Chrystusa wraz z bł. Janem Pawłem II. Tak często nam na ten krzyż wskazywał i z nim się jednoczył. Każdy z nas ma objąć ramionami Chrystusowy krzyż i pójść tą drogą, którą nam wyznaczył. Czy można odrzucić krzyż? Tak pytał bł. Jan Paweł II. Oczywiście, że można. Człowiek może powiedzieć Bogu „nie”. Ale On zawsze czeka na nasz powrót do Niego. Bez krzyża nasze życie jest puste. Traci sens. Niebawem będziemy przeżywać kanonizację bł. Jana Pawła II, dlatego musimy

pamiętać o tym, że świętość jest nierozdzielna z krzyżem. Każdy z nas musi dążyć do świętości. Wpatrzeni w bł. Jana Pawła II przyjmujemy każdy krzyż codzienności, który da nam zbawienie. Prosimy o dar świętości przez wstawiennictwo bł. Jana Pawła II”. Po błogosławieństwie ks. kan. Dariusz Kunicki odmówił wraz z wiernymi Litanię do Najświętszego Serca Jezusa. Następnie z kościoła wyruszyła procesja światła z krzyżem i relikwiami bł. Jana Pawła II do kościoła pw. Ducha Świętego, w którym nastąpiła adoracja krzyża Chrystusowego. Odśpiewano „Gorzkie żale” i uczczono relikwie bł. Jana Pawła II. Uroczystości rozpoczęły przygotowanie duchowe do kanonizacji bł. Jana Pawła II i bł. Jana XXIII.

Zenon Zaremba

W ROCZNICĘ ŚWIĘCEŃ I PRYMICJI BŁ. STEFANA FRELICHOWSKIEGO

Chełmża

W konkatedrze Świętej Trójcy w Chełmży 15 marca obchodzono 77. rocznicę odprawienia Mszy św. prymicyjnej przez bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego (1913-45) i modlono się o jego rychłą kanonizację.

Msza św. prymicyjna celebrowana w katedrze chełmińskiej była dla młodego ks. Stefana ważnym momentem życia, o którym napisał: „Obecnie dobijam do półmetka mego życia całego. Jest nim kapłaństwo. A potem tylko jedna jasna smuga, dawanie ludziom Boga i samemu iść z duszami razem. Dla Boga końcem tej pracy, tego drugiego okresu, jest śmierć, czyli dojście do Boga w zupełności i na zawsze. Mam być kapłanem nie dla uświęcenia siebie tylko, lecz kapłanem dla ludzi”. Na obrazku prymicyjnym napisał: „Przez krzyż cierpień i życia szarego – z Chrystusem – do chwały zmartwychwstania”. Jego dalsze losy, szczególnie męczennictwo śmierć w obozie koncentracyjnym, zdają się potwierdzać te słowa.

Dokładnie 77 lat od tego wydarzenia w tej samej świątyni sprawowano koncelebrowaną Eucharystię, modląc się o świętość życia kapłanów diecezji toruńskiej, a także o rychłą kanonizację bł. Stefana W. Frelichowskiego. Liturgii przewodniczył proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski, w celebrze z ks. Leszkiem Stefańskim, wicerektorem Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu oraz z wikariuszami: ks. Karolem Schmidtem, ks. Łukaszem Otre-

skim, ks. Marcinem Nowickim i ks. Bartoszem Fijałkowskim. Obecni byli także alumni toruńskiego seminarium oraz chełmińscy lektorzy i ministranci. W prezbiterium wystawiono relikwie błogosławionego.

Zwracając się do wiernych, ks. kan. Badowski zauważył, że młody Stefan Wincenty stopniowo odnajdował swoją drogę do Boga. Z jednej strony w spisywanym przez niego „Pamiętniku” nie znajdujemy informacji o tym, że w młodości posługiwał przy ołtarzu. Niemniej wiadomo, że przez niemal 10 lat, aż do wstąpienia do seminarium, był blisko swojego kościoła parafialnego, był w tym kościele i wytrwale wykonywał swoje obowiązki ministranckie. To właśnie ta świątynia stanowiła dla Wicka miejsce wzrastania, wychowywania się i rozwoju. Niewątpliwie duży wpływ na ten proces miały rodzina i pracujący w parafii księża. Kaznodzieja podkreślił, że w życiu Frelichowskiego „zarówno studia w seminarium, jak i krótkie, ale bardzo owocne kapłaństwo, były czasem szczególnego zbliżenia się do Boga i Jego tajemnic. 6 kwietnia 1936 r., tuż przed święceniami diakonatu, pisał: «Życie moje tu, na ziemi, to jest służba Bogu. To jest mój sens życia». Dziś jako kapłani chcemy i my tę prawdę sobie przypomnieć i wziąć ją głęboko do serca. Chrystus przewyciężył śmierć. Dla wszystkich, którzy umierają w Chrystusie, Bóg także przygotował zwycięstwo. Ono stało się udziałem Wicka”. Na zakończenie ks. kan.

W czasie Mszy św. modlono się o świętość życia kapłanów diecezji toruńskiej

Badowski przytoczył słowa kard. Adama Kozłowieckiego, który tak wspominał śmierć kapłana: „Zmarł na tyfus ks. Stefan Frelichowski z diecezji chełmińskiej, lat 32. Kapłan idealny, zmarł jako ofiara gorliwości duszpasterskiej. Nie zważając na niebezpieczeństwo zarażenia się, chodził nielegalnymi drogami na bloki tyfuśników, aby nieść im pociechę religijną i ratować dusze. Zaraził się wkrótce sam i padł jako męczennik swego kapłańskiego obowiązku». Bł. Stefanie, módl się za nami, żebyśmy i my, kapłani diecezji toruńskiej, byli męczennikami swojego kapłańskiego obowiązku”.

Wojciech Wichnowski

Toruń

Wspólnota Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu 14 marca przeżywała swój Dzień Patronalny. Tego dnia alumni wspominają rocznicę święceń kapłańskich patrona seminarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego, który 14 marca 1937 r. w katedrze w Pelplinie otrzymał święcenia prezbiteratu z rąk bp. Stanisława W. Okoniewskiego.

Z tej okazji Mszy św. w toruńskim seminarium przewodniczył ks. prał. Józef Nowakowski, proboszcz parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu, kustosz sanktuarium bł. Stefana W. Frelichowskiego. Podczas obchodów Dnia Patronalnego klerycy, jak co roku, dziękowali swoim spowiednikom i kierownikom duchowym za posługę w seminarium oraz wypraszali dla nich potrzebne łaski, polecając ich opiece patrona bł. Stefana Wincentego.

SAI

Mszy św. w seminarium przewodniczył ks. prał. Józef Nowakowski

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Boleszyńska pieta

ARCHIWUM PARAFII W BOLESZYŃNIE

Odpust Matki Bożej Boleszyńskiej w 2013 r.

SANKTUARIA DIECEZJI
TORUŃSKIEJ (III)

U Matki Bo

W XVIII wieku uchroniła mieszkańców parafii św. Marcina Biskupa od zarazy. Od tej pory przed Jej wizerunek nieprzerwanie napływają prośby o wstawiennictwo oraz świadectwa cudownych uzdrowień i pomocy w wielu sprawach życiowych, a sanktuarium Matki Boleszyńskiej jest ośrodkiem żywej wiary

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Na styku historycznych ziem: lubawskiej, chełmińskiej i michałowskiej, w powiecie nowomiejskim 12 km od Lidzbarka Welskiego, wśród łagodnych wzgórz i jezior leży parafia boleszyńska, której dzieje sięgają XIII stulecia. Każda jej wieś ma osobnego patrona; wizerunki świętych opiekunów znajdują się w drewnianej świątyni pw. św. Marcina z 1722 r. To trzeci kościół w tym miejscu. Poprzednie świątynie cieszyły się także patronatem Trójcy Świętej.

Z dziejów sanktuarium

Sercem kościoła jest wizerunek Matki Bożej Bolesnej pozostający „we wielkiej czci u wiernych, którzy go powszechnie nazywają: że jest cudowny” – pisał w 1880 r. ks. Jakub Fankidejski. Opinię cudowności obraz zyskał w 1. poł. XVIII wieku dzięki czcicielom Matki Bożej, którzy uwierzyli w moc Jej orędownictwa, gdy podczas epidemii cholery nikt nie utracił życia. Wdzięczni parafianie ślubowali, że co roku 8 września zgromadzą się przed Jej obrazem. Zwyczaj ten przetrwał do dziś, a cudowny wizerunek stał się sławny za sprawą wielu uzdrowień. Na odpusty przybywała „niezliczona moc ludzi” – pisze w 1880 r. ks. Fankidejski, dodając: „ksieży liczono zwykle kilku dziesiątkami, aż z Torunia, z Płocka, z Grudziądza (...). Nawet z za kordonu (...) wielu się przedostaje”. Na sławę Matki Boleszyńskiej miała wpływ bliskość sanktuarium

Bolesnej w Boleszynie

maryjnego w Łąkach Bratniańskich zwanych zachodniopruską Częstochową. Pątnicy zatrzymywali się na ostatnim odpoczynku właśnie w Boleszynie, a potem dalej nieśli wiadomość o wizerunku. Kiedy w czasie kulturkampfu Prusacy zamknęli klasztor w Łąkach, proboszcz boleszyński Augustyn Heilsberg (czciciel Maryi, założyciel Bractwa Różańcowego) 1 października 1875 r. udał się tam z parafianami i przed zamkniętymi drzwiami kościoła przemówił do nich, za co odpowiadał przed sądem (ks. Henryk Mross). „Jednakowoż za opatrznością Boskiem (...) w pobliskim Boleszynie pragnienia i życzenia duchowne cudownie zaspokajają się (...). Wota przeliczne z wdzięczności za uleczenie tak duchowne, jak cielesne w kościele boleszyńskim na ołtarzach przypięte są świadectwem tego” – donosił „Pielgrzym” 25 czerwca 1878 r. Po tamtych czasach pozostała ambona zbudowana na zewnątrz kościoła niemogącego pomieścić rzeszy pielgrzymów. Po II wojnie światowej kult przygasł, choć nadal tlił się w ludzkich sercach. Na nowo rozkwitł w ostatnich kilkunastu latach za sprawą proboszczów boleszyńskich – ks. kan. Brunona Franciszka Janka i obecnego ks. kan. Piotra Nowaka. Ks. Piotr upamiętnił swoich poprzedników, kustoszy sanktuarium, prowadzącą do kościoła aleją magnoliową, z umieszczonymi po obu jej stronach ich nazwiskami na osobnych tablicach. W 2008 r. wizerunek został poddany konserwacji i 15 września umieszczony w kościele. Podczas uroczystej Eucharystii bp Andrzej Suski pobłogosławił odnowione sukienki i nałożył korony na skronie Pana Jezusa i Jego Matki. Przy okazji prac konserwatorskich wykonano kopię boleszyńskiego obrazu, która przez rok nawiedzała domy parafii.

Boleszyńska pieta

...to przedstawienie przez anonimowego malarza Maryi z ciałem Jezusa spoczywającego na kolanach Matki. Na Jej obliczu widzimy łzy, a motyw miecza przeszywającego ciało kieruje nas ku przesłaniu teologicznemu: Matka Ukrzyżowanego uczestniczy w dziele zbawienia. Miecz boleści nawiązuje do przepowiedni Symeona: „A Twoją duszę miecz przeniknie...” (Łk 2, 35), a uniesione ręce – do epizodu z Księgi Wyjścia, w którym Mojżesz takim gestem wyprosił u Boga zwycięstwo Izraelitów (Wj 17, 8-13). Tunika Matki Bolesnej jest w kolorze brązowym – barwie ziemi

i ubóstwa. Głowę i ramiona Maryi okrywa ciemnozielony płaszcz ozdobiony srebrnymi kwiatami w kształcie gwiazd. To symbol Jej piękna duchowego i doskonałości. Srebro to czystość i wierność, zieleń – kolor używany w przedstawieniach męczeńskiej śmierci, która staje się posiewem wiary i nowego życia. Głowy Maryi i Jezusa otaczają złociste nimby i promienie. Kolor złoty to symbol chwały, nieba i boskości. Na obrzeżu złocistego tła kłębią się bure chmury czającego się zła, jednak modlitewny gest Maryi zdaje się je rozpraszać. Przez większą część roku postacie Matki i Syna okrywa srebrno-złota sukienka zwieńczona koronami, zdejmowana w czasie Adwentu i Wielkiego Postu. Obecne sukienki są darem Cyganów ufundowanym w 1934 r. po kradzieży poprzednich, rokokowych.

Warto przeczytać: Jakub Fankidejski, „Obrazy i cudowne miejsca w (...) diecezji chełmińskiej”; „Diecezja toruńska. T. 10, dekanat lidzbarski”; <http://www.maryjny-boleszyn.pl> (tam m.in. informacje o sanktuarium, nowenna i koronka do Matki Bożej Bolesnej). Więcej o sanktuarium na stronie internetowej: www.niedziela.pl, zakładka „Głos z Torunia”.
Dziękuję ks. kan. Piotrowi Nowakowi za wszechstronną pomoc

KULT MARYI BOLESZYŃSKIEJ

► Ponawianie ślubowań boleszyńskich – 8 września

► Procesja ofiarowania Matce Bożej Boleszyńskiej – 1. niedziela miesiąca po Mszy św.

► Nowenna do Matki Bożej Boleszyńskiej – w każdą środę podczas Mszy św. o godz. 18 (od października do marca – godz. 17) połączona z odczytaniem prośb i podziękowań składanych na kartkach lub przesłanych drogą elektroniczną (parafia św. Marcina Biskupa, Boleszyn 9, 13-324 Grodziczno, tel./fax (56) 474-11-27, biuro@maryjny-boleszyn.pl)

► Doroczne pielgrzymki z Kiełpin do sanktuarium

► Codzienna godzina adoracji przed Mszą św. o godz. 18 (od października do marca – godz. 17) i modlitwa różańcowa w intencji Ojca Świętego, kapłanów i powołań prowadzona przez członków Żywego Różańca

► Publikacja modlitewnika dla rodzin: „Codziennik boleszyński”

Kościół pw. św. Marcina w Boleszynie – sanktuarium Matki Bożej Bolesnej

Ks. kan. Piotr Nowak, kustosz sanktuarium: „Lubimy się modlić, by tej Bożej łaski sobie nie szczędzić”

Odpusty

- Wspomnienie św. Marcina Biskupa – 11 listopada
- Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – 1. niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego
- Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej – 15 września
- Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej – 1. niedziela października

Małe odpusty

- św. Walentego – 14 lutego (Boleszyn)
- św. Józefa – 19 marca (Kowaliki)
- św. Jana Chrzciciela – 24 czerwca (Wielkie Leżno)
- św. Jakuba Apostoła – 25 lipca (Sugajno)
- św. Ignacego Loyoli – 31 lipca (Zalesie)
- św. Rocha – 16 sierpnia (Słup)

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

MOJE SPOTKANIE Z BŁ. JANEM PAWŁEM II

ZBLIŻAŁA SIĘ DO NAS ŚWIĘTOŚĆ

Moje pierwsze spotkanie z Ojcem Świętym miało miejsce w czasie jego pierwszej pielgrzymki do Polski w 1979 r. Wraz z innymi członkami toruńskiego KIK-u czekałam na to spotkanie całą noc na lotnisku w Gębarzewie k. Gniezna. Podczas następnych pielgrzymek Papieża do ojczyzny zawsze udawaliśmy się wraz z mężem gdzieś na spotkanie z następcą św. Piotra.

W 1980 r. nadarzyła się okazja wyjazdu z mężem na pielgrzymkę

jach nasłuchiwalimy z głośnika autokaru wieści z Polski. Spotkań z Ojcem Świętym mieliśmy kilka: w czasie audyencji generalnej na Placu św. Piotra, na modlitwie „Anioł Pański” w Castel Gandolfo, w ogrodach tamże na Mszy św. dla Polaków, gdzie otrzymałam Komunię św. z rąk Papieża. Był to czas uprzywilejowany, ponieważ pielgrzymek z Polski nie było jeszcze wówczas zbyt wiele.

W 1998 r. miałam szczęście uczestniczyć w diecezjalnej piel-

i zaprosić do wizyty w naszym mieście. Na miejscu czekali na nas pasterze – bp Andrzej Suski i bp Jan Chrapek. Przed audyencją ogólną radni i przedstawiciele władz zgromadzili się w bocznej sali. Ojciec Święty powoli szedł wraz z bp. Janem w naszą stronę. Nigdy nie zapomnę emanującego ku nam ciepła, dobroci, miłości i wzruszenia, że tak blisko spotykamy się ze Świętym. Bp Jan przedstawiał niektóre osoby, a my mieliśmy okazję ucałować rękę

Ojciec Święty” – ktoś odpowiedział. Radości tego spotkania nie przyćmił fakt, że za chwilę z trudem zmieściliśmy się w Sali Klemetyńskiej. Wraz z mężem, wówczas przewodniczącym Rady Miasta, z daleka przeżywałam moment jego spotkania z głową Kościoła, gdy stojąc razem z prezydentem, wręczał Ojcu Świętemu honorowe obywatelstwo, a prezydent zapraszał do Torunia.

Do tych odwiedzin doszło na lotnisku toruńskim 7 czerwca 1999 r. Byliśmy tam bardzo blisko Ojca Świętego. Cieszyłam się także udziałem naszej rodziny w tym wydarzeniu, dzieci z rodzinami, mamusi, mojego rodzeństwa. Niedaleko nas siedziała rodzina Papieża, Kazimiera Kwiecińska oraz jej córki Ania i Marysia Wiadrowskie, z którymi wcześniej robiłam wywiady dla „Głosu z Torunia” (nr 22 z 1999 r.), co dało mi możliwość głębszego poznania Ojca Świętego. Dużym przeżyciem osobistym była beatyfikacja ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Szłam w procesji niosącej jego relikwie. Będąc chorą od szeregu lat, modliłam się codziennie za jego wstawieniem o uzdrowienie, którego wówczas doświadczyłam. Dzięki braciom Jaczkowskim, siostrzeńcom błogosławionego, miałam też bliski kontakt z jego relikwiami. Ta modlitwa z prośbą o kanonizację nadal towarzyszy naszej modlitwie małżeńskiej.

Dziękujemy Bogu za łaskę spotkania Świętego i za to, że blask świętości Jana Pawła II towarzyszy nieustannie naszemu życiu.

Maria Major

Anna Wiadrowska, nasza córka Joanna i synowa Magdalena (od lewej) żegnają Papieża odlatującego z Torunia

Maria, Bogdan i Joanna Majorowie na spotkaniu z Ojcem Świętym w Rzymie

do Rzymu, organizowaną przez warszawski KIK. Jednak nie byliśmy pewni, czy do niej dojdzie z powodu sytuacji w Polsce, bo był to czas strajków. W końcu wyruszyliśmy tuż po podpisaniu porozumień sierpniowych, a na posto-

grzymce autokarowej do Rzymu – dziękczynnej za dar beatyfikacji m. Marii Karłowskiej w Zakopanem, gdzie także wcześniej byliśmy. Jechali przedstawiciele władz miasta, instytucji i organizacji. Pielgrzymka miała bowiem również za cel wręczyć Ojcu Świętemu honorowe obywatelstwo Torunia

Jana Pawła II. Ksiądz Biskup żartem wspomniał, że nasza córka Joanna jest studentką KUL, ale studiuje muzykologię, a nie teologię. „Nie szkodzi”, podjął żartobliwy ton Ojciec Święty i pogłaskał ją po policzku. Na koniec po prostu zapytał: „Jak się wam tu podoba?”. „Podoba się, bo Ty tu jesteś,

Światowe Dni Młodzieży w Polsce

Motto 31. Światowych Dni Młodzieży „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 7) czyni je wyjątkowymi. Pierwszy raz bezpośrednio nawiązuje do misji Caritas.

Centralne wydarzenia Światowych Dni Młodzieży, których inicjatorem jest Jan Paweł II, są zawsze poprzedzone kilkudniowym pobytom grup zagranicznych we wszystkich diecezjach kraju – gospodarza spotkania. Przewidujemy, że do polskich diecezji przyjdzie 300 tys. młodych z zagranicy. W Toruniu i okolicach gości będziemy przez kilka dni ok. 10 tys. osób. Koordynatorem Światowych Dni Młodzieży w naszej diecezji jest ks. prał. Daniel Adamowicz.

W ramach oczekiwania na spotkanie z papieżem Franciszkiem zachęamy do uczestnictwa w programie przygotowań duchowych Cz@t ze Słowem. Młodzież, bazując na Słowie Bożym, pracuje w małych grupach metodą ewangelicznej rewizji życia. W najbliższych miesiącach zaproponowano następujące rozważania: kwiecień – styl życia – „Wylansuj się!”, maj – wolność – „Ogarnij się!”, czerwiec – bunt – „Raban”,

lipiec – wyciszenie – „Status: zaraz wracam”,
sierpień – radość – „Tyknij życia!”, wrzesień –
miłość – „Ona i on”, październik – pokora –
„Bez ściemy”, listopad – odpowiedzialność –
„Zaloguj się!”. Szczegóły projektu Cz@t ze
Słowem znajdują się na www.sdm.org.pl.

Od 1984 r. świadkiem Świątowych Dni Młodzieży jest krzyż Roku Świętego, zwany też krzyżem młodych i krzyżem ŚDM, który wędruje po świecie, docierając do milionów serc młodych ludzi. Ceremonia przejęcia go przez młodzież polską od brazylijskiej odbędzie się w Rzymie w Niedzielę Palmową 13 kwietnia 2014 r.

Światowe Dni Młodzieży to też przejaw troski o młodych z Europy Wschodniej, stąd powstał projekt „Bilet dla Brata”, który uczy współodpowiedzialności za Kościół, realizowania błogosławieństwa o miłosierdziu i pomaga zebrać fundusze dla pielgrzymów ze Wschodu. W ramach projektu od Niedzieli Palmowej w parafiach będzie można nabyć m.in. płytę z okazji kanonizacji bł. Jana Pawła II oraz wesprzeć młodych ze Wschodu bezpośrednio przez Internet.

Anna Pławińska

Kanonizacyjna Iskra Miłosierdzia

30 marca ks. prał. Daniel Adamowicz wraz ze stypendystami Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia odbiera z rąk kard. Stanisława Dziwisza w Krakowie-Lagiewnikach lampion Kanonizacyjnej Iskry Miłosierdzia.

Następnie zostanie on przewieziony do diecezji toruńskiej i w Niedzielę Palmową przekazany młodzieżowym delegacjom ze wszystkich parafii. Uroczystość przekazania jej wiernym we wszystkich parafiach odbędzie się w dniu kanonizacji bł. Jana Pawła II, czyli w Niedzielę Bożego Miłosierdzia 27 kwietnia 2014 r.

Zapraszamy wszystkich diecezjan do przyjęcia „iskry” w lampionach, świecach bądź paschalikach. W ten sposób wszyscy symbolicznie będziemy się łączyć z uroczystościami kanonizacyjnymi bł. Jana Pawła II w Watykanie, doświadczając blasku Bożego miłosierdzia. Zjednoczmy się na modlitwie przy płomieniu Kanonizacyjnej Iskry Miłosierdzia, pamiętając o słowach Jezusa wypowiedzianych do s. Faustyny: „Nie zazna ludzkość uspokojenia, dopóki nie zwróci się z ufnością do miłosierdzia Bożego”.

Marlena Kuiawińska

ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY

SZKOLENIE DLA FOTOGRAFÓW I OPERATORÓW KAMER

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Toruniu organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych. Odbędzie się ono w sobotę 5 kwietnia w godz. 9-12.30. Wykłady odbywać się będą w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach w domu parafialnym przy ul. św. Antoniego 4. W programie przewidziano następujące zagadnienia: liturgia sakramentów i sakramentaliów, zadania fotografa i kamerzysty podczas liturgii w dokumentach i przepisach Konferencji Episkopatu Polski, zasady praktyczne fotografowania i filmowania w kościołach. Uczestnicy otrzymają certyfikat upoważniający do fotografowania i filmowania uroczystości liturgicznych. Ofiara: 100 zł. Wpłata przy odbiorze certyfikatu.

Zgłoszenia należy kierować do 31 marca pod numerem tel. (56) 622-35-30.

Ks. dr Dariusz Żurański

**Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej**

SPOTKANIA WSPÓLNOTY WDÓW

Jeśli i Ty jesteś wdową, to zdaj sobie sprawę z tego, że Twoja samotność nie oznacza koniecznie osamotnienia. Samotność może stać się okazją do głębszego poznania samej siebie, własnych zalet i uczuć. Może utrata współmałżonka jest dla Ciebie zaproszeniem, aby więcej miejsca dać w swoim życiu Bogu, do którego przecież i w życiu i w śmierci należymy...

„Wyższość” stanu wdowiego nad ponownym małżeństwem wynika – według św. Augustyna – z faktu, że wdowa jest poświęcona Bogu, a On jest na pierwszym miejscu przed wszystkim innym!

Wspólnota wdów w Toruniu zaprasza
na comiesięczne spotkania do Centrum
Dialogu przy ul. Łaziennej 22 o godz. 10.

Najbliższe spotkanie 5 kwietnia,
kolejne są planowane 10 maja
i 7 czerwca.

Kontakt: Wiesława Korzeniewska,
tel. 606-131-956

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ
GRĘBOCIN 2014

WIELKA ŚRODA
16 KWIETNIA GODZ. 19.30

NOWE MIEJSCE
PLAC PRZY UL. OWOCOWEJ
W GRĘBOCINIE

ORGANIZATOR:

Parafia p.w. św. Teresy
od Dzieciątka Jezus
w Grebocinie

PATRONAT HONOROWY:
Ks. Bp Andrzej Suski, Biskup Toruński
Marek Olszewski, Wójt Gminy Lubiszewo

PARTNER:

Gmina Lubicz

PATRONAT MEDIALNY:
niedziela **TV**
elias z Torunia

WSPÓŁPRACA:

All in White Photography
Bank Spółdzielczy Gniezno
A. Cich, Sztuka drewna i krawędzi podobnych
Drukarnia „ECHO”
Euro – Light Tonex
Hoggy Light Tonex
Isomet Studio w Toruniu
Teatr im. Wilama Horczyka w Toruniu
TONEX Sp. z o.o.
Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury w Toruniu
Wojewódzki Muzeum Historyczny w Toruniu
Zakład Przekładów Drewna w Toruniu
Zespół Szkół nr 2 im. Józefa Piłsudskiego w Gnieźnie
Fotofix Kier

„PÓJDŹ ZA MNA!”

Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej
im. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

W dniach 5-9 marca wspólnie ta seminaryjna przeżywała rekolekcje wielkopostne. Nauki głosił o. Jacek Salij OP, wieloletni profesor UKSW. Czas rekolekcji wypełniały liczne konferencje, wspólnie odmawiana Liturgia Godzin, adoracje Najświętszego Sakramentu oraz Msze św.

Każdego dnia rekolekcionista głosił 3 konferencje. Mówił o fundamencie wiary, czyli o chrzcie i jego znaczeniu. Kolejne zamyślenie dotyczyło Kościoła, czyli wspólnoty, która – podobnie jak materialna świątynia – jest zarazem miejscem kultu, jak i dawania świadectwa wierze. „Św. Paweł w Liście do Efezjan naucza, że jesteś wciąż na placu budowy Kościoła. Czasem więc dostrzegamy w nim zło i wtedy pytamy: Dlaczego zło uderza nawet w Kościół?” – mówił kaznodzieja. „Tu – kontynuował – odpowiada św. Augustyn: Bóg dopuszcza zło nie dlatego, że nie jest wszechmocny, ale dlatego, że jest tak wszechmocny, że potrafi nawet ze zła wyprowadzić więk-

sze dobro”. O. Salij OP zachęcał do stawiania pytań o wiarę i modlitwę. Zauważył, że istnieje dziś zjawisko tzw. ateizmu religijnego. Jego zdaniem ludzi nie tyle trzeba dzielić na wierzących i niewierzących, ile na modlących się i niemodlących się. „Czasem jednak wydaje się, że Bóg milczy. Dlaczego? Bóg z miłości do człowieka lubi być dyskretny. Z miłości do nas oddala się, nie chce się narzucać, ale chce, by to człowiek szukał Go i odkrywał. Wtedy można się dopiero naprawdę modlić, czyli

słuchać, a nie zagadać Boga swoimi oczekiwaniami” – podkreślił. Zatrzymaliśmy się też nad tematyką celibatu, podejścia do dóbr materialnych, przeżywania Eucharystii oraz tajemnicą krzyża.

Wielki Post to czas zmagania się z samym sobą i otwierania na obecność Pana. Ufamy, że się wiosna będzie nie tylko czasem budzenia przyrody do nowego życia, lecz także kiełkowania w nas Słowa, które zasiał w sercu o. Jacek Salij OP.

SAI

W LUTYM W NASZEJ WSPÓLNOCIE SEMINARYJNEJ

Dzień skupienia

19 lutego przeżywaliśmy comiesięczny dzień skupienia. Tym razem Ksiądz Rektor zaprosił ks. Marka Bałwasa, kapłana diecezji włocławskiej. Wysłuchaliśmy nauk ks. Bałwasa, który wtajemniczał nas w sens bycia kapłanem. Przestrzegając, by w przyszłym życiu kapłańskim nie skupiać ludzi wokół własnego „ja”. Kapłan ma być drogowskazem na drodze prowadzącej do celu ludzkiej egzystencji, czyli do Boga. W naszej modlitwie polecaliśmy Panu dzień skupienia, oczekując błogosławionych owoców wspólnie przeżytego czasu modlitwy i słuchania.

Wybory dziekana

27 lutego odbyły się wybory dziekana alumnów. Po całorocznej posłudze kurs V zorganizował elekcję swoich następców, którzy byli wybierani z kursu IV. Na początku głos zabrał rektor ks. dr hab. Dariusz Zagórski, a ustępujący dziekan wygłosił podziękowania i odczytał nazwiska wszystkich poprzednich dziekanów. Następnie przedstawiono kandydatów. Na końcu została zawiązana komisja skrutacyjna w składzie: ks. dr hab. Dariusz Zagórski (rektor), ks. Leszek Stefański (wicerekktor) oraz ks. Andrzej Kowalski (ojciec duchowny). Nowym dziekanem został Jacek Wieczorek.

SAI

AKOLITAT I LEKTORAT

Podczas Mszy św. w kaplicy seminaryjnej 10 marca bp Józef Szamocki udzielił alumnom

promocji do posług lektora oraz akolity. W wydarzeniu brali udział alumn, ich przełożeni, zaproszeni

księża oraz rodziny przyjmujących posługi. Lektor ustanowiony jest do posługi przy ołtarzu Słowa Bożego. Akolita natomiast jest nadzwyczajnym szafarzem Komunii św. Jego zadaniem jest również przygotowywać ołtarz i naczynia do celebracji liturgii.

Do lektoratu powołani zostali: Mateusz Chudziński, Roman Finc, Janusz Grosz, Michał Kowałkowski, Krzysztof Kownacki, Paweł Malinowski, Mateusz Nadziejka, Michał Wyrębski. Nowo ustanowieni akolici to: Bartosz Adamski, Mateusz Czapliński, Krzysztof Kownacki, Kamil Kurt, Robert Narodzonek, Marek Stacherski, Stanisław Szczepny, Marcin Szlesiński, Piotr Śliwiński, Jacek Wieczorek.

SAI

Nowi akolici i lektorzy

głos z Torunia
niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38